

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 14Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219201049
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6219201049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom Mgr. Andrejom Maukšom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej O. P., nar. XX. XX. XXXX, O. XXX, o zaplatenie 5.650,11 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 690,93 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 04. 2019 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.350 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 04. 2019 do zaplatenia.

III. Súd povoľuje žalovanej dlžnú sumu istiny a úroku z omeškania splácať v mesačných splátkach po 80 Eur vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane výrok II. tohto rozsudku právoplatným s tým, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok dlhu.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

V. Súd žalobu vo zvyšku zamietá.

odôvodnenie:

1. Spoločnosť Všeobecná úverová banka a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný žalobca“) sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28. 05. 2019 domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 5.650,11 Eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21. 04. 2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že medzi stranami bola dňa 11. 06. 2014 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., ktorou sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver prostredníctvom kreditnej karty s úrokom 22,8 %, úverovým rámcom 2.400 Eur a štandardnou mesačnou splátkou 80 Eur. Dlžnú sumu pôvodný žalobca odvodzuje z výpisu z bankovej knihy. Uznesením č. k. 14Csp/8/2019-61 zo dňa 03. 07. 2019 pripustil tunajší súd zmenu na strane žalobcu tak, že namiesto pôvodného žalobcu vstúpil do konania žalobca. Žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 27. 09. 2019 špecifikoval žalovanú sumu tak, že pozostáva z istiny 2.350,63 Eur, poplatkov 166,12 Eur, štandardného úroku 2.608,55 Eur a sankčného úroku 524,81 Eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná čerpala z titulu uzavretej zmluvy finančné prostriedky predstavujúce debetné transakcie v dňoch od 23. 06. 2014 do 22. 01. 2016 25-krát v sume spolu 2.820 Eur, čo vyplýva aj z predložených položkovitých výpisov z kartového účtu, pričom vykonala 19 úhrad po 80 Eur v dňoch od 10. 07. 2014 do 19. 01. 2016 spolu v sume 1.520 Eur. Žalobca zároveň zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 690,93 Eur predstavujúcu poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Na základe čiastočného

späťvzatia žaloby súd konanie v uvedenej časti výrokom I. tohto rozsudku podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

2. Žalovaná uviedla, že by chcela plniť svoj záväzok v splátkach. V súčasnosti má otvorenú živnosť a chodí upratovať do Rakúska, pričom mesačne po uhradení cestovných výdavkov na Slovensko zarobí od 800 do 900 Eur, z čoho platí aj iné exekúcie. Žalovaná navrhla pôvodne splátku 50 Eur mesačne, následne upravila sumu na 80 Eur mesačne, ako bola dohodnutá aj v pôvodnej zmluve.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými pôvodným žalobcom a žalobcom, a to žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, výpisom z pôžičkovej karty Quatro, obchodnými podmienkami, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, predžalobnou upomienkou, cenníkom, doručenkou, oznámením o postúpení pohľadávky, poštovým podacím hárkom a žiadosťou o postúpenie a prevod s prílohou, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

4. Zo žiadosti č. XXXXXXXXX vyplýva, že žalovaná požiadala dňa 02. 06. 2014 pôvodného žalobcu o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, čo pôvodný žalobca dňa 11. 06. 2014 prostredníctvom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 na základe plnomocenstva akceptoval, čím došlo podľa záveru bodu V. žiadosti k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. V bode III. sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úverový rámec v sume 2.400 Eur a žalovaná vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky s úrokom 22,8 % ročne (1,9 % mesačne) v mesačných splátkach po 80 Eur. V bode V. 1 bol uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) v hodnote 24,21 %. V bode V. 2 zmluvy bol uvedený deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky ako 15. deň v kalendárnom mesiaci s tým, že bude uvedený vo výpise. Podľa výpisu z karty č. XXXXXXXXXX vyčerpala žalovaná v rámci debetných transakcií celkovo sumu 2.870 Eur v dňoch 23. 06. 2014 až 22. 01. 2016. Ostatné položky debetných transakcií predstavujú úroky, alebo poplatky (napr. za výber z bankomatu). Podľa výpisu žalovaná uhradila celkovo sumu 1.520 Eur 19 splátkami po 80 Eur v dňoch 10. 07. 2014 až 19. 01. 2016. Predžalobnou upomienkou zo dňa 04. 05. 2016 vyzvala spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. žalovanú na uhradenie nedoplatku na splátkach z titulu kreditnej karty Quatro v sume 240 Eur najneskôr do 11. 05. 2016, v opačnom prípade bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Listom zo dňa 05. 06. 2016 vyhlásila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. okamžitú splatnosť úveru, nakoľko dlh z kreditnej karty nebol riadne a včas uhradený, pričom žalovaná si tento list podľa priloženej doručenky prevzala dňa 13. 06. 2016. Zo žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07. 06. 2019 vyplýva, že pôvodný žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30. 11. 2017 so žalobcom požiadal o postúpenie a prevod pohľadávok na základe zoznamu, pričom v prílohe č. 3 je identifikovaná pohľadávka voči žalovanej uvedením jej mena, priezviska, dlžnej sumy (5.650,11 Eur) a číslom zmluvy (XXXXXXX). Pôvodný žalobca postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej listom zo dňa 20. 06. 2019, ktorý podľa priloženého poštového podacieho hárku odoslal na adresu žalovanej dňa 20. 06. 2019.

5. Z právneho hľadiska súd posúdil uzavretú zmluvu medzi stranami ako zmluvu o úvere podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky do sumy dohodnutého úverového rámca a žalovaná vrátiť ich s dohodnutým úrokom. Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, pretože išlo o poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru pôvodným žalobcom, ako veriteľom v rámci jeho podnikateľskej činnosti žalovanej v postavení spotrebiteľa, ktorá podľa zmluvy nekonala v rámci zamestnania, povolania alebo podnikania. Zo žiadosti o postúpenie a prevod v spojení s prílohou obsahujúcou presnú identifikáciu žalovanej a postúpenej sumy pohľadávky má súd preukázané, že pohľadávka z uzavretej zmluvy prešla z pôvodného žalobcu na žalobcu v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto má žalobca v konaní aktívnu legitimáciu. Jeho aktívna vecná legitimácia vyplýva už zo samotného oznámenia o postúpení pohľadávky, ktoré vyhotovil pôvodný žalobca a podľa priloženého poštového podacieho hárku zaslal na adresu žalovanej (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 210/2001 z 11. 06. 2003).

6. Súd na posúdenie nárokov z uzavretej zmluvy v zmysle prechodných ustanovení § 25a a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z. aplikoval zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy napriek viacerým neskorším novelizáciám. Preskúmaním predloženej zmluvy súd dospel k záveru, že neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z., a to RPMN a predpoklady na jej výpočet a termíny splatnosti splátok.

7. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom je povinné do zmluvy uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva obsahuje v bode V. RPMN aj predpoklady na jej výpočet, uvedené údaje však nie sú správne. Súd sa v tomto smere nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že v prípade revolvingového úveru, ktorý sa dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať na neurčitú dobu, nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť RPMN v súlade s ustanovením § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 zo dňa 27. 01. 2011. Uvedená argumentácia žalobcu nemôže obstať, nakoľko žalobca sa odvoláva na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., ktorý však bol s účinnosťou ku dňu 11. 06. 2010 derogovaný zákonom č. 129/2010. Na predmetnú zmluvu, ktorá bola uzatvorená až v roku 2014, preto uvedený zákon vôbec nie je možné aplikovať. Je pravdou, že Krajský súd v Prešove v citovanom rozhodnutí dospel k záveru, že zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne počítá s nemožnosťou určenia RPMN, avšak aj táto interpretácia sa týka zákona č. 258/2001 Z. z., a preto je uvedená argumentácia žalobcu irelevantná. Pravidlá pre výpočet RPMN v prípade možnosti čerpania peňažných prostriedkov ľubovoľne, ako je tomu aj v danom prípade, keďže žalovanej nie je naraz poskytnutá pevná suma, ale úverový rámec s ľubovoľnou možnosťou čerpania, upravuje výslovne príloha č. 2 bod II. zák. č. 129/2010 Z. z. V znení prílohy č. 2 bod II. účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sa podľa písm. a) úver v takomto prípade považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške, teda v predmetnej veci ku dňu uzavretia zmluvy (11. 06. 2014, kedy zmluvu podpísal pôvodný žalobca, čím schválil žiadosť žalovanej o jej uzavretie) a v sume 2.400 Eur. RPMN však podľa týchto pravidiel v predloženej zmluve určená nebola, ale v rámci predpokladov na jej výpočet v časti V. zmluvy je uvedené, že úver bude čerpaný dňa 01. 05. 2014, čo nepredstavuje okamžité čerpanie, teda čerpanie v deň uzatvorenia zmluvy. V bode f) uvedenej časti prílohy č. 2 bod II. je ďalej uvedené, že ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere inú ako povolené prečerpanie, alebo bez pevne stanovenej doby, ako tomu bolo aj v predmetnej veci a dátum alebo čiastka splátky istiny, ktorú má spotrebiteľ uskutočniť sa nedá zistiť, predpokladá sa, že splátka sa uskutoční k najskoršiemu dňu uvedenému v zmluve spotrebiteľskom úvere a vo výške najnižšie čiastky, ktorá je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade sa preto mala RPMN vypočítať z výšky dohodnutej splátky 80 Eur, no v zmluve je v bode V. uvedená výška prvej až poslednej splátky v odlišnej sume - 200 Eur.

8. Súd má za to, že pokiaľ zákon č. 129/2010 Z. z. ukladá povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere určité náležitosti, najmä pokiaľ ide o náležitosti, ktoré upravujú povinnosti spotrebiteľa spojené s peňažným záväzkom, musia byť tieto uvedené v správnej výške. V opačnom prípade by uvedené zákonné ustanovenie stratilo svoj význam a veriteľ by svoju povinnosť splnil tým, že do zmluvy uvedie akékoľvek údaje (napr. o RPMN) neodrážajúce skutočnosť. Z formálneho hľadiska by zmluva obsahovala všetky náležitosti, avšak nemala by reálnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, čím by nebol naplnený účel zákona, ktorým je informovanie spotrebiteľa o podmienkach uzavretej zmluvy. Zákon výslovne počítá aj s možnosťou čerpania peňažných prostriedkov ľubovoľne, čo zodpovedá revolvingovým úverom a pre tento prípad ustanovuje špecifický spôsob výpočtu RPMN, ktorú je možné týmto spôsobom vypočítať. V predmetnej zmluve sú však uvedené nesprávne predpoklady na výpočet RPMN v časti doby čerpania a výšky splátky ako je uvedené v predchádzajúcom odseku tohto odôvodnenia v dôsledku čoho je aj RPMN uvedená v nesprávnej výške. Preto súd uzatvára, že predmetná zmluva v časti povinnej náležitosti predpokladov na výpočet RPMN nespĺňa zákonné podmienky.

9. Pokiaľ ide o termíny splatnosti splátok, tieto sú v zmluve uvedené v bode V. 2. len ako 15. deň v mesiaci s tým, že tento bude uvedený vo výpise. V zmluve však nie je uvedené odkedy má žalovaná začať splácať úver (nie je jasné, či ide o mesiac uzavretia zmluvy, nasledujúci mesiac prípadne až mesiac prvého čerpania), pričom počiatok doby splácania, nie je možné odvodiť ani z iných ustanovení zmluvy ani z priložených obchodných podmienok (tieto konkrétne ustanovenia o splatnosti neobsahujú). Pokiaľ zmluva ohľadom určenia konkrétneho dátumu splatnosti splátok odkazuje na výpis, kde majú byť tieto termíny uvedené, tento výpis nie je súčasťou písomne uzatvorenej zmluvy medzi stranami, ale ide iba o jednostranný úkon veriteľa, ktorý výpis vyhotoví, a to až následne po uzavretí zmluvy. Preto súd uzatvára, že v zmluve nie je riadne uvedená ani povinná náležitosť - termíny splatnosti splátok.

10. Pre absenciu vyššie uvedených náležitostí je poskytnutý úver v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov dôsledku čoho má žalobca nárok len na vrátenie skutočne vyčerpanej istiny zníženej o úhradu žalovanej. Z predloženého výpisu z úverovej karty vyplýva, že žalovaná vyčerpala sumu spolu 2.870 Eur. Táto skutočnosť nekorešponduje s tvrdením žalobcu uvedenom v jeho vyjadrení doručenom súdu dňa 27. 09. 2019, kde súčet debetných transakcií predstavuje sumu 2.820 Eur. Súd má za to, že uvedená nezrovnalosť vznikla v dôsledku toho, že žalobca opomenul do svojho podania uviesť transakciu žalovanej zo dňa 31. 03. 2015 v sume 50 Eur (uskutočnenú v Slovenských Ďarmotách). Žalobca správne uviedol predchádzajúcu transakciu zo dňa 29. 03. 2015 v sume 80 Eur aj nasledujúcu transakciu v sume 70 Eur dňa 23. 08. 2015. Súd má za to, že tu ide o len o zrejmu nesprávnosť pri vyhotovovaní písomného podania žalobcu s tým, že vo všetkých ostatných transakciách tvrdenie žalobcu súhlasí s predloženým výpisom. Preto má súd za to, že smerodajný je v tomto smere výpis z karty, podľa ktorého žalovaná vyčerpala (vrátane uvedených 50 Eur) sumu spolu 2.870 Eur. Pokiaľ ide o úhradu žalovanej, táto vyplýva z predloženého výpisu a je súladná s tvrdením žalobcu vo výške 1.520 Eur. Súd vzhľadom na vyššie uvedené priznal žalobcovi rozdiel medzi sumou čerpania a sumou úhrady žalovanej 1.350 Eur.

11. Žalobcovi patrí z priznanej istiny aj príslušný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. Keďže súd už vyššie uzavrel, že v zmluve neboli riadne dohodnuté termíny splatnosti splátok úveru, ide o prípad záväzku, kde čas plnenia nie je stranami riadne dohodnutý. V danom prípade splatnosť nevyplýva ani zo žiadneho právneho predpisu. Preto v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka nastáva splatnosť až prvého dňa po tom, čo veriteľ o plnenie požiadal. K takémuto úkonu došlo zo strany spoločnosti Consumer finance holding, a.s. ako zástupcu pôvodného žalobcu na základe plnomocenstva listom označeným ako „oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, ktorým požiadal žalovanú, aby uhradila všetky záväzky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, pričom tento list si žalovaná podľa predloženej doručky prevzala dňa 13. 06. 2016. Splatnosť nastala nasledujúci deň. Keďže však žalobca žiada úrok z omeškania až od neskoršieho dátumu dňa 21. 04. 2019, priznal mu ho súd z priznanej sumy istiny až od uvedeného dňa.

12. Súd povolil žalovanej priznanú sumu istiny splácať vzhľadom k jej pomerom v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP. Príjem žalovanej sa podľa jej vyjadrenia pohybuje niekde na úrovni priemernej mzdy v sume od 800 Eur do 900 Eur mesačne. Žalovaná taktiež uviedla, že spláca aj iné exekúcie. Vzhľadom na tieto pomery žalovanej považoval súd splátku v sume 80 Eur, ktorá sa rovná splátke, ktorú mali strany dohodnutú v zmluve, za primeranú s tým, že takto určenou splátkou splatí žalovaná žalobcovi dlh za obdobie 17 mesiacov, teda do jeden a pol roka od právoplatnosti tohto rozsudku, čo je primeraná doba aj z pohľadu žalobcu. Súd zároveň rozhodol, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok dlhu.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 253 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ani jedna nebola úspešná v plnom rozsahu. Žalobca bol úspešný len v sume 1.350 Eur z pôvodne žalovaných 5.650,11 Eur, čo predstavuje úspech na úrovni približne 24 %. Úspešnejšia tak síce bola žalovaná vo zvyšku, ktorý súd žalobcovi nepriznal a zároveň žalobca zaviniel zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy spolu 690,93 Eur, kde súd konanie zastavil na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobcu bez udania dôvodu, a teda by mal v tejto časti v súlade s ustanovením § 256 ods. 1 CSP znášať trovy žalobca voči žalovanej. Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej žiadne trovy nevznikli, ani si žalovaná žiadne trovy neuplatnila, rozhodol súd tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

14. Súd po vyhlásení rozsudku na pojednávaní zistil, že nevyhlásil výrok o zamietnutí žaloby vo zvyšku v časti sumy, ktorú žalovanému nepriznal, teda súd rozsudkom nerozhodol o celom predmete konania, a preto v súlade s ustanovením § 225 ods. 1 CSP priamo na konanom pojednávaní vyhlásil dopĺňací rozsudok o tomto predmete konania nakoľko predmetný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť tak, že vo zvyšku presahujúcom priznaný rozdiel medzi vyčerpanou a uhradenou sumou žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krtíš písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.